

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

**DE EUCHARISTIEVIERINGEN MOGEN DOORGAAN.
HET AANTAL PERSONEN DAT TOEGELATEN WORDT IS 15.**

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 h eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 h gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 27 februari. Zalige Maria van Jezus.

17.00 u. Avondviering

Zondag 28 februari. Tweede Zondag in de Veertigdagentijd.

11.15 u. Plechtige hoogmis.

Zaterdag 6 maart.

17.00 u. Avondviering.

SINT- JOZEF

Er zijn voorlopig nog geen vieringen.

SINT ROCHUS

Zaterdag 27 februari. Zalige Maria van Jezus.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 28 februari. Tweede Zondag in de Veertigdagentijd.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Gaby Schepkens en haar Familie en
Zlm. Louisa Gabriëls.

Maandag 1 maart.

08.00 u. Ochtendviering

Dinsdag 2 maart.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 3 maart.

8.00 u. Ochtendviering

Donderdag 4 maart. H. Casimirus.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 5 maart.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 6 maart.

**Bij de Cholera-epidemieën van 1866-1867
heeft men tot Sint-Rochus, de pestheilige, gebeden.**

Tussen 1832 en 1892 had men ongeveer om de tien, vijftienjaar een cholera-epidemie in Antwerpen waar Deurne telkens mee het slachtoffer van werd. Ziekten werden toen dikwijls met kleuren aangegeven. Men noemde toen cholera "de blauwe dood" wegens de asgrauwe kleur van de patiënten. De pest werd de zwarte dood genoemd. Zo'n epidemie duurde meestal ongeveer twee jaar. Cholera was een infectieziekte veroorzaakt door de bacterie *Vibrio cholerae*. De klachten waren diarree en uitdroging. Velen stierven eraan. De oorzaken ervan waren de leefomstandigheden van de mensen. Vele Deurnenaars gingen werken naar de stad in kleine sterkvervuilde fabriekjes en werkplaatsen (huidbewerking, lijmfabriekjes, vleeshandel en slachterijen). Die stad had alles om een broeihaard te zijn voor deze ziekte, vooral in de lagere sociale klassen: veel mensen, haven, zeelui, steegjes, vervuild drinkwater dat uit gemeenschappelijke putten werd opgepompt, vieze grachten, primitieve toiletten, vervuiling en afval op straat, veel armoede, landverhuizers, honden, varkens, ratten, weinig of geen gezondheidsvoorzieningen. Dikwijls werd de ziekte dus meegebracht uit de stad. Men legde tijdens een epidemie het openbaar leven niet volledig stil. Men verbood wel bals, feesten, kermissen en religieuze processies. Kerkelijke diensten werden toen ook soms geschorst en dat stuitte op veel weerstand. In de stad was er toen één stedelijk ziekenhuis Sint-Elisabeth in de Gasthuisstraat, een kinderziekenhuis Louise-Marie en het militair ziekenhuis in Berchem. De geneeskundige hulp was beperkt. Van quarantaine was nauwelijks sprake, soms lagen patiënten samen in hetzelfde bed. Patiënten die niet in het ziekenhuis terecht konden bracht men naar zogenaamde cholera-bureaus. Het informeren van de burgers gebeurde door de geestelijken, onderwijzers en wijkverantwoordelijken. De huizen van Cholera-patiënten moesten verplicht verlucht en gedesinfecteerd worden. Ook hier werden de laagste sociale klassen weer het zwaarst getroffen want men moest tijdelijk een ander onderkomen zoeken. In 1866 mochten de getroffen inwoners uit Deurne niet naar het ziekenhuis in Antwerpen gebracht worden. Burgemeester Cogels en de gemeenteraad onderzocht of er in Deurne een hospitaal kon opgericht worden, of dat haalbaar was, en waar. Intussen woedde de epidemie voort. In september waren er al 36 doden, in oktober al 51. Men beschikte dus over geen gepaste inrichting om de zieken af te zonderen, een school gebruiken was niet toegelaten, gelukkig mochten er dan toch naar het ziekenhuis in Antwerpen. Een ziekenhuis in Deurne bleek te duur. Men dacht dat het einde van de epidemie in 't zicht was. Maar in september 1867 was cholera er weer. Men besloot toen een huis in de omgeving van het klooster van de zusters in de Coeveltstraat in te richten als tijdelijk hospitaal. De zusters van de meisjesschool verzorgden de zieken. In november was de epidemie voorbij. Uit dankbaarheid tot de heilige Rochus, omdat Deurne-Zuid minder te lijden had gehad dan Deurne-Noord, kocht men een mooi Sint-Rochusbeeld en plaatste het in een houten kapel op de hoek van de Waterbaan en de Herentalsebaan.

Men beseft heel goed dat de armoedige leefomstandigheden, ongezond drinkwater en geen riolering de grote oorzaken waren van de epidemieën. Daar zou men dan ook gaan aan werken door betere huizen te bouwen, rioleringen aan te leggen en drinkwaterleidingen te voorzien.

Tijdens de laatste decennia van de negentiende eeuw werden riolen aangelegd in de straten van Deurne-Zuid. Het afvalwater werd afgevoerd bij 't Mestputteke in de Eksterlaarbeek die uitmondde in de Grote Schijn en in de Koudebeek bij de Herentalsebaan. De Schijn is een zijrivier van de Schelde en omvat Groot en Klein Schijn die samenkomen in de Schelde ter hoogte van het Lobroekdok. Het Groot Schijn ontspringt in moerassig weiland in Westmalle, vroeger een van de vele vennen, en zoekt dan haar weg langs Zoersel, Oelegem, Schilde, Wijnegem, Wommelgem, Deurne, Borgerhout en Merksem. 't Klein Schijn ontspringt in St Job in 't Goor. De Koudebeek ontspringt in Hove bij kasteel Rattennest en stroomt door Boechout, Mortsel, Borsbeek, Wommelgem en Deurne en mond uit in het Groot Schijn. In het verwerken van het huishoudelijk afvalwater is er ook een grote evolutie geweest. 84% van het Vlaamse huishoudelijke afvalwater wordt nu gezuiverd. De gemeentelijke rioleringen monden nu uit in grote collectoren. Die voeren de grote hoeveelheden afvalwater naar zuiveringsstations. We kennen allemaal de waterzuiveringsinstallatie in Deurne aan Schijnpoort, de twee grote paaseieren, waar het slib uit het rioolwater wordt behandeld. Het gezuiverde water komt nu in de waterlopen terecht, het is geen drinkwater maar vissen kunnen er toch terug in leven. Ook het vuil slib wordt tegenwoordig voor een deel nuttig verwerkt. Sinds 1990 zorgt Aquafin voor rioolwaterzuivering in Vlaanderen en terug propere waterlopen. Vanaf 1861 sprak men over de aanleg van een drinkwaterleidingnet. In 1912 zorgde NV Antwerp Water Works voor drinkwater in Deurne. Op 18 december 1930 werden de Antwerpse Waterwerken opgericht. De Herentalsevaart heeft lang mee voor de watervoorziening van Antwerpen gezorgd. Tussen 1930 en 1939 werd het Albertkanaal aangelegd dat ook belangrijk was voor onze drinkwatervoorziening. Vanaf 1955 werd voor ons drinkwater ook Maaswater gebruikt dat ons via het Netekanaal bereikte. Ook hiervoor zijn er natuurlijk zuiveringsinstallaties nodig. Vanaf 1960 begon men met het aanleggen van spaarbekkens onder meer in Broechem en Eekhoven.

En inderdaad, betere woningen, rioleringen en drinkwater hebben Cholera bij ons laten verdwijnen.

Ward Wené.

HELIGE LODEWIJK VAN MONTFORT

Door corona kregen we vragen van de verschillende Waelrantkoren om tijdelijk in onze kerk te kunnen repeteren.

Dit op zondagavond het kamerkoor Waelrant en ook op donderdagavond het kinderkoor.

Omdat corona-regels voor koorrepetitie het voorschrijven zingen zij/

- met mondkmaskers

- laten de voordeur open voor verluchting en zetten ze ook de nooddeur open

en dit volgens de voorschriften van corona .

Tussendoor wordt de kerk ook gebruikt door Ehipassiko, wegens te kleine ruimte in 't klokske.

HEILIGE PIUS X

VAN DE LIEFDE WIL IK ZINGEN ...

"Van de liefde wil ik zingen
Van de liefde is mijn lied
Van de liefde wil ik zingen
Anders zing ik liever niet

Van de liefde wil ik zingen
Omdat liefde leven is
Wat de liefde is voor leven
Dat is het water voor de vis"

Toon Hermans

Hij is 85 en neemt steeds de hand van z'n vrouw vast,
waar ze ook gaan.

Wanneer ik hem vroeg waarom zijn vrouw afgeleid was,
alsof ze hem niet volgde, zei hij: 'Ze heeft Alzheimer'

Ik vroeg hem of zijn vrouw zich zorgen zou maken
als hij haar hand zou loslaten.

Hij zei: 'Ze weet niet meer wie ik ben.

Ze herkent me al jaren niet meer.'

Verrast zei ik: 'En toch neem je ze nog elke dag bij de hand...'

De oude man lachte en zei:

'Zij weet niet wie ik ben, maar ik weet wie zij is.'

ZE IS DE LIEFDE VAN MIJN LEVEN.

SINT-JOZEF

Afscheid

Woensdag 10 februari namen we in kleine kring afscheid van de honderdjarige Martha Peys, weduwe van Lode Verachtert (kunstschilder Louis Briand). Martha werd geboren in Antwerpen op 11 mei 1920 en overleed in Deurne in het woonzorgcentrum Koala op 31 januari 2021. Zij werkte als bediende en samen met haar echtgenoot en hun hondje Sammeke trokken ze vaak op reis naar de bergen. Ook cultuur en bezoeken aan musea stonden regelmatig op de agenda. Namens onze parochiegemeenschap bieden we onze christelijke deelneming aan, aan allen die haar van heel nabij kenden.

SINT-ROCHUS

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

Lena Lebeer, weduwe van Roland Thoné,
geboren te Antwerpen op 16 september 1929
en overleden te Leuven op 8 februari 2021,
Dascottelei 94.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

DE VEERTIGDAGENTIJD IS BEGONNEN ...

Probeer je ook, om meer dan anders te bidden
en je voor te bereiden op het komende Paasfeest?
We hebben elkaar hierbij heel hard nodig !!!

JEZUS NEEMT OOK TIJD OM TE BIDDEN ...

Jezus trekt met drie van zijn leerlingen de berg op
om afstand te kunnen nemen van de drukte.
Velen onder ons kennen het gevoel
van hoog in de bergen een beetje dichterbij God te komen.
Niet dat we geloven dat God ergens in de hemel woont. Maar toch ...
er is iets in de natuur wat ons gemakkelijker in verbinding brengt
met die andere dimensie in ons leven.
Daarover gaat ook het evangeliieverhaal van de gedaanteverandering.
Jezus zoekt boven op de berg verbinding met zijn Vader.
De leerlingen mogen getuige zijn van zijn gebed
en zien hoe Jezus van binnenuit verlicht wordt.
Ze maken mee hoe Hij in gesprek gaat met Mozes en Elia,
twee mensen die ook heel intens met God leefden.

Dit bijzondere ogenblik willen de drie leerlingen graag vasthouden.
Ze genieten ervan Jezus te zien stralen. Een zalig moment!
Het lijkt wel of ze een glimp mogen opvangen van God zelf.
Een stem bevestigt hun aanvoelen: Jezus is Gods geliefde Zoon.
Ze zijn gelukkig dat Hij hun leraar wil zijn.
Naar Hem willen ze luisteren?.

Plots is alles weer gewoon.
Ze moeten weer naar beneden, naar het gewone leven.
De Leerlingen zijn nog vol van het gebeuren.
Maar Jezus vraagt hen om niet uit te pakken met hun ervaring.
Dat neemt niet weg dat een vonk van dat goddelijk licht in hen blijft hangen.
En af en toe straalt het uit hun ogen
wanneer ze zien hoe Jezus mensen geneest
en tot hun recht laat komen.
Ze leven van de hoop dat Gods nieuwe wereld
langzaam zichtbaar zal worden voor alle mensen.
Marcus 9, 2-10

GOED NIEUWS ...

Langzaam maar zeker horen we goed nieuws over corona.
Ook gisteravond en deze morgen
kwamen er berichten dat het de goede kant opgaat.
Blijf daarom nog zeer voorzichtig en blijf je aan de regels houden.
Wie weet ... wanneer krijgen we een kleine versoepeling?
We blijven nog vieren met een kleine groep,
maar hou vol, het komt goed !!!

WEEK VAN DE VRIJWILLIGER ...

Ik ben fier
dat er in onze parochie zoveel vrijwilligers actief zijn.
Hoeveel mensen zetten zich niet in
om in Sint-Rochus alles toch wel
op een bijzondere manier te laten gebeuren.
Van 27 februari tot 7 maart
willen we hen écht wel eens in de bloemekes zetten.
Je mag zelf ook gelukkig zijn en blij
en blijf nog héél lang gezond !!!